

ROZKAZ

MINISTRA NÁRODNÍ BEZPEČNOSTI

Ročník 1952

V Praze dne 9. února 1952

Číslo 5

OBSAH: 17. Podlamování důvěry pracujícího lidu ve Sbor národní bezpečnosti. Poučný rozkaz. — 18. Směrnice o úschově věcí a zabezpečení majetku obviněného v trestním řízení soudním - doplněk k čl. 31 VMNB č. 6/1951.

17

Podlamování důvěry pracujícího lidu ve Sbor národní bezpečnosti

Poučný rozkaz

Velká, čestná a zodpovědná úloha být ochráncem moci dělnické třídy, strážcem socialistické zákonitosti a společenského majetku v ČSR vyžaduje od všech příslušníků SNB ukázněnost i vysoké politické uvědomění a klade mimořádné požadavky na morální a společenské chování příslušníků Sboru. Třídni nepřítel se bude vždy pokoušet o oslabení bdělosti a ostražitosti Sboru a o podlomení jeho autority v očích široké pracující veřejnosti. Proto musí příslušníci Sboru národní bezpečnosti neustále dbát, aby svým vystupováním, jednáním i chováním udržovali a prohlubovali důvěru pracujícího lidu k orgánům naší národní bezpečnosti. Na tuto povinnost nemohou příslušníci Sboru zapomínat ani ve službě, ani v soukromém životě.

Před krátkým časem došlo k nepřipustným projevům zanedbání této základní povinnosti příslušníků Sboru národní bezpečnosti.

Při zájezdech uměleckého souboru Velitelství veřejné bezpečnosti do Mělnického Vtelnu v říjnu 1951 o do Holic u Pardubic v prosinci 1951 došlo ke zjevům, které poškodily dobrou pověst Sboru.

Při těchto zájezdech došlo také k hrubému porušení rozkazů ministra a služebních řádů a povinností. Závažnou okolností je skutečnost, že proti těmto zjevům nezakročili přítomní velitelé, ale naopak svým jednáním se přímo dopouštěli narušování pořádku a státní disciplíny a dali tak podnět k domněnce, že na velitelských místech ve Sboru národní bezpečnosti jsou nikoli vybraní příslušníci pracujícího lidu, ale osoby, které nejsou politicky ani mravně na výši a které jsou dosud ovlivňovány přežitky měšťáckého způsobu života.

Tito velitelé nejen že neprojeví potřebnou morální i politickou vyspělost, ale svým jednáním ještě při vyšetřování věci ukázali, že nemají správné představy o povinnosti velitele k podřízenému, o zodpovědnosti za jeho výchovu a růst, že postrádají pocit zodpovědnosti při hospodaření se svěřeným jim národním majetkem a že je jim cizí pocit sebekritiky a odvahy otevřeně přiznat chyby a nést odpovědnost za jejich vymýcení.

Ukázalo se také, že toto jednání bylo jen průvodním zjevem jejich pracovní nedůslednosti, nedisciplinovanosti a nezpůsobilosti.

Pracující oprávněně reagovali na nepřipustné chování některých příslušníků a velitelů veřejné bezpečnosti řadou stížností a požadováli, aby věc byla přísně vyšetřena a proti vinníkům aby bylo zakročeno.

Po důkladném vyšetření celého případu byla učiněna řada kádrových opatření:

Velitel veřejné bezpečnosti, zástupce velitele veřejné bezpečnosti, zástupce velitele veřejné bezpečnosti pro věci politické, krajský velitel NB v Praze a krajský velitel NB v Pardubicích byli zbaveni funkcí i hodností a odešli ze Sboru NB. Ostatní příslušníci Sboru, kteří se v tomto případě provinili, u nichž však míra provinění je menší, byli potrestáni kázeňskými tresty.

Tento poučný rozkaz vydávám proto, aby si příslušníci Sboru národní bezpečnosti byli za všech okolností vědomi své základní povinnosti střežit jako oko v hlavě důvěru pracujících v orgány naší národní bezpečnosti, posilovat ji a prohlubovat, vystříhat se všeho, co by ji mohlo oslabovat a naopak služebními úspěchy a vzorným jednáním působit k upevnování svazku SNB s lidem. Velitelé všech stupňů musí si být neustále vědomi svých povinností vůči podřízeným příslušníkům a být jim vždy příkladem jak ve vzorném plnění služebních úkolů, tak i svým soukromým životem. Zároveň je tento rozkaz poučením o tom, že ve Sboru národní bezpečnosti budou vždy z každého nepřístojného jednání

a zanedbávání služebních povinností, ohrožujícího důvěru pracujícího lidu k naší národní bezpečnosti, vyvozeny přísné důsledky bez ohledu na předchozí zásluhy a zastávanou funkci, neboť především v řadách Sboru národní bezpečnosti platí zásada, že zákony a služební předpisy jsou závazné pro každého.

S tímto rozkazem musí být seznámeni všichni příslušníci Sboru národní bezpečnosti.

Čj. S-5150/10-52.

18

Směrnice o úschově věcí a zabezpečení majetku obviněného v trestním řízení soudním

(doplněk k čl. 31 VMNB č. 6/1951.)

Při kontrolách provedených u některých velitelství SNB bylo zjištěno, že ustanovení Směrnic o úschově věcí a zabezpečení majetku obviněného v trestním řízení soudním, uveřejněných v čl. 31 Věstníku MNB č. 6 z 21. 3. 1951 nejsou přesně zachovávána, zejména pokud jde o předepsané hlášení prokurátoru (soudu) a odevzdání zabezpečených věcí okresnímu národnímu výboru — finančnímu referátu.

Upozorňuji proto na ustanovení odst. 12 uvedených směrnic, dle něhož je povinen vyšetřující orgán SNB nejdéle do tří dnů podat prokurátoru nebo soudu zprávu o provedeném zabezpečení věcí a zaslat jejich seznam, po případě s návrhem na vydání rozhodnutí o zajištění majetku podle § 283 tr. ř. Dále připomínám ustanovení odst. 15 uvedených směrnic, které ukládá povinnost zabezpečené věci po vydání rozhodnutí o zajištění jmění **i h n e d**

odevzdat příslušnému okresnímu národnímu výboru — finančnímu referátu.

V zájmu řádného hospodaření se zabezpečenými hodnotami stanovím dodatkem ke směrnicím v čl. 31 VMNB č. 6/1951:

1. Jsou-li mezi zabezpečenými věcmi cizozemské platební prostředky (devísy a valuty) bez příslušného povolení nebo drahé kovy v nezpracovaném stavu (nepuncované odličky, pruty, dráty a pod.), odevzdá je orgán SNB **i h n e d** na potvrzení nejbližší pobočce Státní banky. Odevzdání těchto hodnot je třeba oznámit prokurátoru (soudu) ve zprávě podle odst. 12 směrnic a okresnímu národnímu výboru — finančnímu referátu podle odst. 15 směrnic.

2. Podle těchto ustanovení a podle směrnic postupují orgány SNB též v případech, kdy držitel zabezpečených věcí není znám, nebo není-li možno ho stíhat.

3. Jakékoliv užívání zabezpečeného majetku nebo dispozice jím příslušníky SNB je nepřipustná.

Zároveň zakazují všem příslušníkům SNB získávat — mimo veřejnou dražbu — jakýmkoliv způsobem správu (výpůjčku) nebo vlastnictví předmětů ze zajištěného, propadlého nebo zabraného majetku.

O výjimkách z tohoto zákazu ve zvlášť ohleduplných a odůvodněných případech rozhoduje ministerstvo národní bezpečnosti v dohodě s ministerstvem financí.

4. Jsou-li v zabezpečeném, zajištěném nebo propadlém majetku věci, jichž by mohlo být použito pro služební účely Sboru, hlásí to příslušné velitelství SNB služební cestou ministerstvu národní bezpečnosti, které projedná tento požadavek s ministersvem financí.

Čj. S-7639/40-1952.

Ministr národní bezpečnosti
KAROL BACÍLEK v. r.

Klub Sboru národní bezpečnosti	
Oral. ...	
Došlo dne:	21. 2. 1952
Čj.:	prilohy 2